

CINEMA

5 PEL·LÍCULES PER ACABAR AMB L'ESPERIT NADALENC

Una selecció de films per als que no han tingut una relació gaire amistosa amb les festes tradicionals

TEXT TONI VALL

El plany és conegut de sobres: quina obligació tenim d'estar contents i feliços quan arriba Nadal? Un s'ha de sentir malament si no té ganes d'àpats familiars? Què passa si en lloc d'alegria i bon rotllo, el Nadal ens encomana deixadesa i certa misantropia? L'antinadal, en diuen. Viure a contracorrent, enfonsat en tendències depressives, en temps de –suposada– joia i –imposada– empatia. “No és tan estrany com podria semblar d'entrada, i encara menys avui en dia, amb el món fet miques en què vivim”, raona Daniela Montbau, psicòloga clínica que acumula experiència amb pacients fòbics i amb neures que poden semblar capritxoses. “Són molt més habituals del que ens pensem, hi ha persones que desenvolupen fòbies suposadament estrafòries, però que tenen una explicació clínica molt lògica”, assevera. Quina pot ser? Doncs n'hi ha diverses: al·lèrgia al consumisme, males relacions familiars, agnosticisme acèrrim, tendència a la misantropia, fòbia social, etc. És curiós pensar que fa tres Nadals, l'any 2020, els antinadal van poder gaudir d'una petita treva, d'una porció de tranquil·litat. Sembla que ja queda molt lluny, oi? Que ja no ens en recordem. Però és que la pandèmia va obligar a tota mena de restriccions, entre les quals la limitació numèrica de les trobades familiars per les festes nadalenques. Si estaves contagiats de covid havies de passar la nit de Nadal, el dinar de Nadal, Sant Esteve, Cap d'Any i Reis –depenent de l'assiduïtat festiva de cada família, esclar– sol com un mussol. “Sí que els vaig trobar a faltar, i tant, però no tinc pas un mal record de la tarda de Nadal sol a casa veient la temporada final de *Joc de trons*, que em quedava pendent i que vaig gaudir moltíssim”, recorda el Toni, que mai ha tingut una relació gaire amistosa amb les festes tradicionals. Des d'aquí oferim un succulent pòquer de films antinadalencs per a tots aquells que desitgin exorcitzar un foc interior, assolir una catarsi cinèfila ben a to amb la seva incompresa insatisfacció nadalenca. ●

'PLÁCIDO' (1961)

Pocs col·lectius amb més motius per odiar el Nadal que els desposseïts, els pobres, els que estan més pelats que una rata. D'això tracta aquesta obra mestra de Berlanga, crítica ferotge a la política franquista “*En Navidad, siente a un pobre en su mesa*”, paternalisme tòxic que el geni valencià va saber retratar amb mirada no lúcida, sinó ultralúcida. El Nadal com a exercici de la més fètida hipocresia col·lectiva, amb un repartiment enlluernador, un rodatge mític a Manresa i un dels títols fonamentals de la història del cinema espanyol. Antinadal? Potser sí, però sobretot, art.

'EL DÍA DE LA BESTIA' (1995)

Quin millor pla a la nit de Nadal que espantar el dimoni penjat de l'anunci de Schweppes de la Gran Via de Madrid. Antinadal a cop de creu i d'exorcisme *made in* Àlex de la Iglesia en la que molt probablement continua sent la seva millor pel·lícula gairebé trenta anys després de la seva fulgurant presentació a Sitges. Fer néixer l'Anticrist el 25 de desembre és tota una declaració de principis, una fabulosa injecció d'irreverència i un pla immillorable per a tots aquells que vulguin l'excusa perfecta per no assistir a la Missa del Gall.

Una producción de ANDRÉS VICENTE GÓMEZ para SOGETEL/IBEROAMERICANA en colaboración con M.D. s.L. (Madrid) y en asociación con CANAL + ESPAÑA

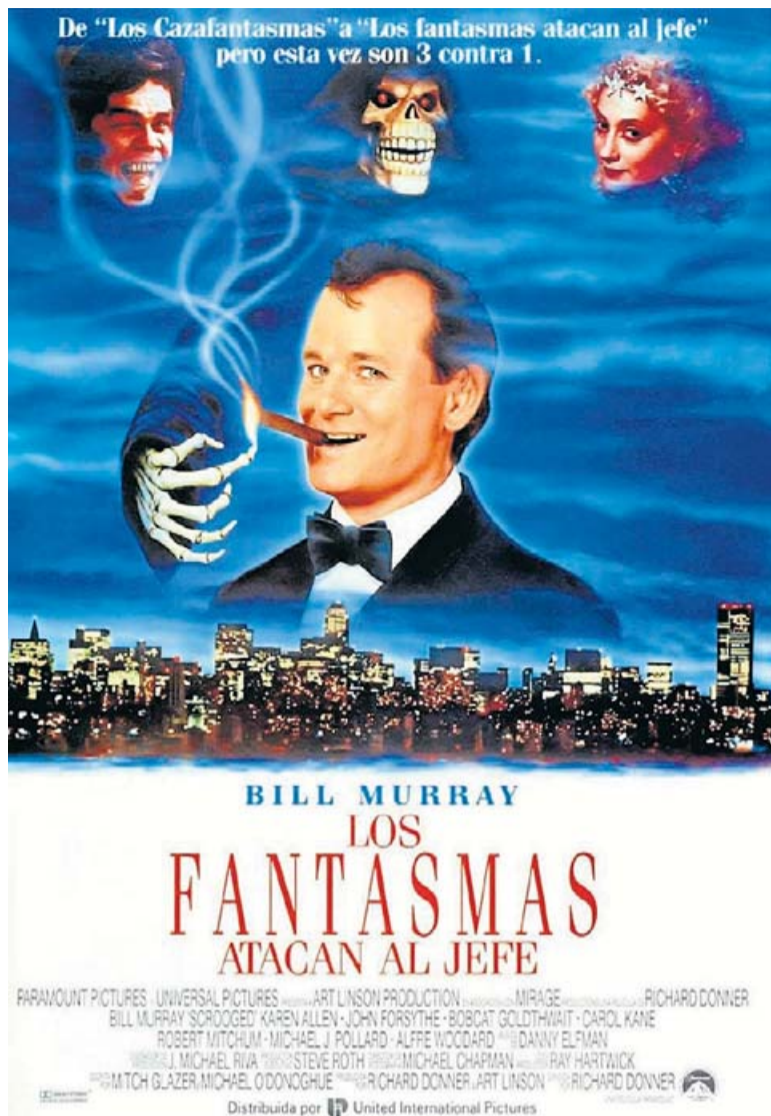
ALEX ANGULO • ARMANDO DE RAZZA • SANTIAGO SEGURA

TERELE PAVEZ • NATHALIE SESEÑA • MARIA GRAZIA CUCINOTTA *Con la colaboración especial de* SATURNINO GARCIA

Guion JORGE GUERRICAECHEVARRIA Y ALEX DE LA IGLESIA *Ajuda de Producció* CARMEN MARTINEZ *Música* B. LENA

Director de Fotografia FLAVIO MINEZ LABIANO *Directors Artístics* JOSE LUIS ARRIZABALAGA Y BIAFFRA *Montatge* TERESA FONT

Productor Associat FERNANDO DE GARCILLAN *Productor Executiu* ANDRÉS VICENTE GÓMEZ *Director* ALEX DE LA IGLESIA

'LOS FANTASMAS ATACAN AL JEFE' (1987)

Existeix un personatge literari més antinadalenc que el Senyor Scrooge? La fèrtil imaginació de Charles Dickens va fructificar en aquest ancià avar i pesseter, amargat fins al moll de l'os, que rep la visita de tres fantasmes nadalencs per redimir-lo de la seva fètida existència. No hi ha millor adaptació al cinema d'aquest *Conte de Nadal* que el film de Frank Oz amb Scrooge convertit en empresari televisiu –memorable Bill Murray– que ben bé mereixeria un Me Too amb totes les de la llei. Això sí, la redempció arriba i el més antinadalenc dels personatges acaba abraçant la màgia de Nadal.

'EL GRINCH' (2000)

El nom ja ha fet la cosa. Si odies Nadal segurament hi haurà qui t'anomeni, amb més o menys dosi de mala bava, Grinch. Va ser el Theodor Seuss Heisel, per sempre conegut com a Dr. Seuss, qui es va inventar aquest personatge amb el seu conte infantil del 1957 *Com el Grinch va robar el Nadal*. La història és simple i universal. En un poble on tothom estima el Nadal, hi ha un monstre pelut i rabiüt que viu dalt la muntanya i que l'odia. Quina pensada té? Doncs robar els regals que el Pare Noel té preparats per portar als nens la Nit de Nadal.

'GREMLINS' (1984)

No donar-li menjar després de les dotze de la nit. No mullar-lo. No deixar que li toqui la llum del sol. Les tres normes d'or si un vol adoptar un Gremlin. Tal vegada pot presumir el clàssic de Joe Dante de ser el film més antinadalenc de tots. Per què? No només per la seva violència, per com s'acarnissen amb els bitxos protagonistes, perquè s'explica que un Pare Noel va morir socarrimat quan baixava per la xemeneia, sinó perquè conté la mare de tots els espòilers nadalencs. I no convé que segons quines franges d'edat la vegin. I fins aquí puc escriure.

